

Forfatter: Andersen, Hans Christian

Titel: BREV TIL: Hertz, Henrik FRA: Andersen, Hans Christian (1870-01-17)

Citation: Andersen, Hans Christian: "BREV TIL: Hertz, Henrik FRA: Andersen, Hans Christian (1870-01-17)", i *Breve fra og til Henrik Hertz*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 206. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990301-000-shoot-L0019903010000098.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Henrik Hertz

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra H. C. Andersen til Hertz.
Nizza d. 17de Jan. 1870.*

Kjære, meget ærede Ven! Allerede for otte Dage siden modtog jeg Brev fra Professor Hartmann, der fortalte mig, at jeg snart havde den Glæde at høre fra Dem! I denne Morgen modtog jeg Deres kjærkomne Skrivelse, der ogsaa i den Henseende glædede mig, at vi ere aldeles enige angaaende Paludan-Müller. Det var en stor Uret, at han ikke fik det Anckerske Legat strax, han søgte; jeg tog mig det meget nær s. 207 og modtog desuden et mildest talt uvenligt Brev fra Christian Winther. Vil De bringe Hr. Paludan-Müller min Stemme og den hjerteligste Hilsen Altsaa, vi ere begge for Adam Homos Digter; Paludan-Müller erholder Legatet. Det er jo tydeligt.

Meget længes jeg efter at høre Heises Musik og Deres Text til samme *)! rimeligviis kommer jeg snart hjem, thi denne Reise har ikke bragt mig det forfriskende Udbytte, jeg ventede. Veiret har været slet paa hele Farten og Vinteren usædvanlig stræng; her i Nizza, »Solskinnets By«, havde vi lang Tid Regnveir og derpaa Kulde, saa at Vandet frøs, ja i Marseille maatte Isen brydes i Havnen, da Fartøjerne skulde ud. I Lyon var elleve Graders Kulde. Nu have vi endeligt Foraarsveir, Mandeltræerne blomstre, Violerne dufte, og vidunderlig deilig er næsten hver Aften Solnedgangen, Skyerne skinne som Ild, de sneebelagte Bjerge vise »Alpegløden«, og Havet vexler med Guld og Farver. Jeg boer godt i »Pension Suisse«, mine Vinduer vende ud til Promenaden langs Havet, der tidt om Natten ruller, som var det et Tordenveir. Fra Hotellets fjerde Sal kommer s. 208 man ud paa en Klippe, hvor man gjennem Citron-Alleer naaer op til et gammelt Taarn, der nu er indrettet til Beboelse; her har Componisten Meyerbeer componeret en Deel af sin Opera »Africanerinden«, nu boe her tre unge russiske Herrer. Vi havde Juleaften et smukt Juletræ, pyntet med Lys og alle Nationers Flag; her var god Musik, Leeg og Dands. En fjorten Dage bliver jeg her endnu og bevæger mig da i god Mag mod Paris og derfra hjem. Vil De bringe min ærbødige Hilsen til Deres Frue; seer De Hartmann, Gade og andre Venner, da hils dem. Og nu Tak for det gamle Aar, Sundhed og Glæde i det nye. Bliv længe endnu ved at være ung, som De er det i Deres Digtninger, og bevar et venligt Sind for Deres hengivne

H. C. Andersen.

B. Brevvexling mellem H. Hertz, Bjørnstjerne Bjørnson, Hartmann og Gade angaaende Henrik Ibsens Kandidatur til det Anckerske Legat.